

ДО СЪЩИЯ: ЗА ЦЪРКОВНИЯ БЛЯСЪК

На моето предишно писмо Вие отговаряте отново с въпрос: „Нима Христос би търпял такъв блясък в храма?" Със сигурност. Търпял го е тогава, би го търпял и сега. Тогава в Иерусалим все още съществувал Соломоновият храм -едно от редките чудеса на архитектурата и разкоша в древния свят. Този храм имал в себе си повече злато и скъпоценни камъни от всички днешни християнски храмове на Балканите, взети заедно. „Целия храм той (Соломон) обкова със злато; целия храм докрай, и целия жертвешк, който е пред девира, обкова със злато (...) И обкова херувимите със злато (...) и пода на храма обкова със злато във вътрешната и предната част” В този храм Христос е влизал много пъти, но никога не е изказал Вашата мисъл: че всичко това трябва да се превърне в хляб и да се изяде. Той е предсказал разрушаването на храма и храмът е бил разрушен, но не заради златото в него, а заради калта в човешките души.

Радва ме това, че се показвате милостив към сиромасите, но бих бил още по-радостен, ако Вие се покажете милостив със своето имущество, а не с чуждото. Никак пък не бих искал да Ви видя от една и съща страна с Иуда. Знаете ли разказа как веднъж Иуда искал да се покаже по-милостив от Христос? Прочетете 12. глава от Иоановото Евангелие. Една жена взела съд със скъпоценно нардово миро и го изляла върху Иисусовите нозе. А Иуда, който по-късно издал своя Учител за пари, се ядосал и извикал: „Защо да не се продаде това миро за триста динария и парите да се раздадат на сиромаси „? На това благият Господ, Който бил на път да положи и живота Си за бедните, му отговорил: „Сиромасите всякога имате при себе си, а Мене - не всякога”.

И тъй, чуйте какво ще Ви кажа: ако ние всички имаме Христос със себе си, не би имало сиромаси между нас. Онези, които имат със себе си Христос - те именно са приложили на Църквата всичко онова, което Вие наричате „блясък". Пак те дават и най-много на сиромасите. Любовта към живия Христос ги подтиква към двете жертви - към жертва за своята Църква и към жертва за своите бедни братя. А онези, които нямат Христос със себе си, нямат и сиромасите със себе си. Те биха искали да вземат от Църквата и да дадат на сиромасите само затова, за да не дават от своето и сиромасите да не им досаждат. Това е истинската подбуда, която - ето - така дръзко шета и между нас под маската на добротворство.